

Såfremt den pristalsregulerede ydelse bliver mindre end den ydelse, interessentens egne indbetalinger berettiger ham til, udbetales den sidstnævnte ydelse, medens statens indekstillaeg bortfalder.

Det har været overvejet, om eventuel bonus skulle anvendes til dækning af forsikringernes værdibestandighed, før statens risiko blev aktuel. Denne tanke har man imidlertid forladt af principielle grunde og under hensyn til den forskel, der kan være på bonusudbetalingerne i de forskellige forsikringsselskaber. I stedet har man i § 6, stk. 3 foreslået den hovedregel, at bonus udbetales som tillæg til den pristalsregulerede ydelse.

Den ved en stigning i pristallet fremkaldte præmieforhøjelse anvendes til en tillægsforsikring efter de på forøgelsestidspunktet gældende tariffer, medens en præmienedsættelse som følge af et fald i pristallet reducerer den senest tegnede tillægsforsikring, subsidiært den til grundbeløbet svarende forsikring.

Sker der derfor ændring af beregningsgrundlaget under opsættelsesperioden, der formindsker eller forhøjer den ydelse, som interessentens egne indbetalinger berettiger ham til i henhold til de ved kontraktens oprettelse gældende tariffer, nedsættes eller forhøjes den årlige udbetaling med et dertil svarende beløb.

Indekskontrakter i forsikringsselskaber kan endvidere oprettes vedrørende *annuitetsforsikring*, når forsikringssummen ifølge policen skal udbetales i lige store årlige beløb af samme størrelse som den foran omtalte livrente fra den forsikredes fyldte 67. år over en aftalt periode på ikke under 10 år.

En beregning af det statsydede indekstillaeg til annuitetsforsikringer efter tilsvarende principper som de forannævnte ville ikke give nøjagtig samme beløb som indekstillaegget til en livrente. Af praktiske grunde har man imidlertid ment at burde give samme indekstillaeg uanset indekskontraktens art, således at størrelsen af indekstillaegget er ens på samtlige indekskontrakter oprettet i et givet kalenderår af personer med samme køn og alder.

Ydelse af indekstillaeg ophører, når hele forsikringssummen er udbetalt, dog senest ved interessentens død.

Indekskontrakter i forsikringsselskaber kan efter nærmere bestemmelse kombineres med andre forsikringsformer, idet der dog derved ikke sker nogen ændring i størrelsen af og tidspunkterne for erlæggelse af det statsydede indekstillaeg. Der tænkes herved på *invaliditetsforsikring* samt *enke- og børnepension*, således som disse forsikringsformer forekommer ved *pensionsforsikring*.

Indekskontrakter med banker og sparekasser.

Indekskontrakter med banker og sparekasser kan oprettes vedrørende årlige indskud i tiden indtil indskyderens fyldte 67. år med påfølgende udbetaling over en årrække.

For udbetalingerne fastsættes en „aftalt periode“ på mindst 10 år og højst 15 år. Den „aftalte periode“ anvendes sammen med en fikseret *grundrente* som kalkulationsgrundlag ved bestemmelse af interessentens årlige indbetaling.

Grundrenten er ifølge lovforslagets § 5, stk. 2 den rentesats, som Statsanstalten for Livsforsikring på tidspunktet for kontraktens oprettelse anvender i sin tarif for opsat livrente af den tidligere beskrevne art.

Ved kontraktens oprettelse skal interessenten erlægge en *grundindbetaling*, der bestemmes således, at interessenten ved årligt at betale et beløb af denne størrelse i tiden fra kontraktens oprettelse til det fyldte 67. år ville kunne sikre påfølgende årlig udbetaling i den „aftalte periode“ af et *grundbeløb* på 500 kr. gange forholdet mellem detailpristallet pr. juli i kalenderåret forud for kontraktens oprettelse og detailpristallet pr. juli 1956, når forrentningen i såvel indbetalingsperioden som udbetalingsperioden baseres på grundrenten.

Den årlige indbetaling i de følgende år er lig grundindbetalingen gange forholdet mellem detailpristallet pr. juli i kalenderåret forud for indbetalingen og detailpristallet pr. juli i kalenderåret før kontraktens oprettelse.

De erlagte årlige indbetalinger godskrives indskyderen på en i det pågældende pengeinstitut oprettet „konto A“, som til enhver tid forrentes med pengeinstitutets højeste indlånsrente, eventuelt suppleret med yderligere rentetilskrivning. Tillægsrenten, som er forskellen mellem det tilskrevne rentebeløb og det til grundrenten svarende beløb, overføres årligt i tiden indtil indskyderens fyldte 67. år fra konto A til en for indskyderen oprettet „konto B“.

Forsåvidt den tilskrevne rente i et kalenderår måtte være mindre end det efter grundrenten beregnede rentebeløb, tilbageføres — i det omfang, det er muligt — et til forskellen svarende beløb fra konto B til konto A.

Fra indskyderens fyldte 67. år frigøres den på konto A opsamlede kapital ved årlig udbetaling af „den pristalsregulerede ydelse“, der er 500 kr. gange forholdet mellem detailpristallet pr. juli i kalenderåret umiddelbart forud for udbetalingsåret og detailpristallet pr. juli 1956.

Til delvis dækning af denne udbetaling yder staten et årligt indekstillaeg af samme størrelse som